

Wim is de beste

Een jaar geleden kon niemand vermoeden dat Wim Veer de opvolger zou worden van Dick van der Eijk als clubkampioen van EsPion. Eind augustus kwam hij zomaar eens langs in de Zomercompetitie.

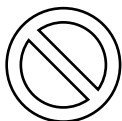

In september harkte hij meteen de snelschaaktitel binnen en in de Najaarscompetitie bleef hij met veel remises ongeslagen maar moest Casper Dekker nog voor laten gaan. Daar was in het voorjaar geen sprake meer van. Je leest er alles over in deze twaalfde editie van Blad!

En verder o.a. in Blad #12:

Casper Bezemer

Is Johnny Chess de baas in New York

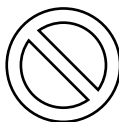
Michael Jay

'Het herdersmatje was mijn succes'

SGA-Rapid

Pieken maar vooral dalen

Paul Morphy

Wat is jouw Morphy-getal?

Kampioenen!!!

EsPion 1 kroonde zich op 14 april in eigen huis overtuigend tot kampioen van de tweede klasse A. In de voorlaatste ronde werd VAS 4 simpel aan de kant geschoven. Volgend jaar mag het zich dus weer bewijzen in de eerste klasse!

*Vlnr Rudolf, Dick, Johan, Roland (invaller) Wim (invaller), Tim Constantijn en Casper.
Ben en Leon waren afwezig.*

EsPion 3 speelde op 7 mei een ware thriller tegen de Queer schaakclub 2. Lange tijd viel niet te voorspellen welke kant het op ging. Uiteindelijk was het Jan die het beslissende halfje binnen sleepte. Volgend jaar dus weer terug in de derde klasse!

*Vlnr Robert, Eduard, David, Harrie, Frans, Jan (invaller), Ron en Mart
En in gedachten bij ons Cor.*

Bestuur

Voorzitter

Ric Wieringa
06-22450620
voorzitter@espion.nl

Secretaris

Raf Tjong-Akiet
06-40751826
secretaris@espion.nl

Penningmeester

Casper Dekker
06-41751540
penningmeester@espion.nl

Jeugdleider

Tim van Daalen
06-25026793
jeugd@espion.nl

Intern Wedstrijdleider

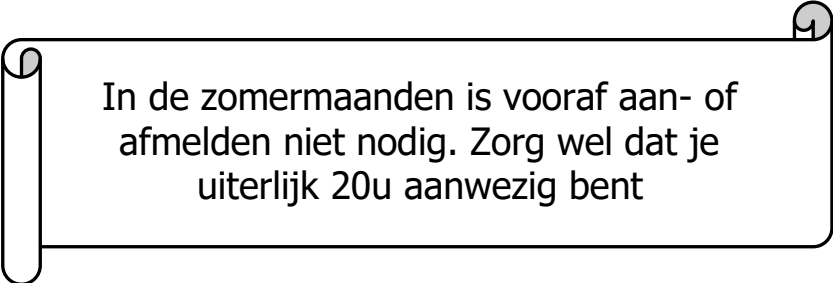
Casper Bezemer
06-30135956
Intern@espion.nl

Extern Wedstrijdleider

Dick van der Eijk
06-18865212
extern@espion.nl

Redacteur Blad

Johan Metz
06-27445911
blad@espion.nl

In de zomermaanden is vooraf aan- of afmelden niet nodig. Zorg wel dat je uiterlijk 20u aanwezig bent

Bijzonderheden agenda jeugd

In de zomervakantie is er geen jeugdschaken

Bijzonderheden agenda senioren

t/m 25 aug. Zomercompetitie
1 & 8 sep. Snelschaken
15 sep. Algemene ledenvergadering
22 sep. Eerste ronde interne competitie

Jouw bijdrage in Blad? Heel graag! Stuur het naar blad@espion.nl

Van de Bestuurstafel

Door Ric Wieringa

De afgelopen weken was EsPion met twee teams vertegenwoordigd in de SGA-Rapid competitie, in de eerste en derde klasse. De teams kwamen helaas niet door de voorrondes. Wij hadden wel de locatie voor finale op 12 juni weten te claimen maar helaas dus zonder eigen inbreng.

Op de club is de gebruikelijke zomercompetitie weer begonnen, zij het dat wij de uitslagen nu aanmelden bij de bond, voor de Rapid rating die sinds kort wordt toegekend.

Extern hebben wij het goed gedaan. Alle "targets" zijn gehaald. KNSB1 werd tweede, SGA EsPion 1 werd kampioen en promoveerde (terug) naar de 1^e klasse. Het tweede handhaafde zich in de 2^e klasse en EsPion 3 promoveerde (terug) naar de 3^e klasse als kampioen van de 4^e klasse. Hier hing nog een protest boven ons hoofd i.v.m. speelgerechtigdheid, maar dat is inmiddels afgewezen. Het 4^e team had wel de pech dat er veel vriendenviertallen met heel hoge ratings meededen. Dit heeft de aandacht bij de SGA. Hierdoor landde het team in de onderste regionen, maar kon daar dus weinig aan doen.

Sinds een paar maanden kunnen wij bij de speeltuin ook over de dinsdag - en donderdagavond beschikken, zij het op voorlopige basis. In dat laatste zit tevens het probleem: wij kunnen niet te veel vooruit plannen, omdat de betreffende avond door de speeltuin kan worden terug geclaimd. Wel krijgen wij vaak een volle maand van te voren de zekerheid. Wij hebben op de donderdagavond als try-out een aantal Rapid avonden gehouden. Het bestuur bekijkt op dit moment hoe we hier mee verder gaan.

Het ledenaantal van onze vereniging bedraagt nu 73. Dat is inclusief jeugd. Zowel qua senioren als junioren neemt het aantal de laatste tijd toe. Gedurende de zomer, traditioneel de inlooperperiode van potentiële nieuwe leden, verwachten wij een verdere groei.

Namens de penningmeester kan ik u vertellen dat de club er gezond voor staat: vrijwel alle contributies zijn betaald en de uitgaven worden goed in de hand gehouden.

Ik wens u veel leesplezier!

Eindstand Voorjaarscompetitie 2025

Door Casper Bezemer

Direct aansluitend op de Najaarscompetitie van 2024, begonnen we met schone lei de voorjaarscompetitie. Dit jaar wegens onze enige vrije dag, 'Bevrijdingsdag', slechts zestien rondes lang.

Toch liegen de scores er niet om: de topscorer heeft gewoon 12,5 punten weten te halen, zoals in de meeste jaren wel gebruikelijk is. Wie dat is weet u misschien al, maar verklap ik nog even niet. Ik wil eerst nog even een hartelijk welkom heten aan de nieuwe leden die zich tijdens onze voorjaarscompetitie bij de club hebben aangesloten. Kadir, Bart, Nina, en Nancy: ontzettend leuk dat jullie er zijn. Ik hoop dat jullie een heleboel mooie partijen zullen spelen.

Dan nu de afrekening. De C-groep (groen) is gewonnen door Mick Vaassen. Na een zelfverklaard teleurstellend winterseizoen heeft hij de draad weer opgepakt en de tegenstanders ver achter zich gelaten. Vraag hem naar zijn geheim, als hij die wilt delen tenminste.

In de B-groep (blauw), is Raf Tjong-Akiet vanaf het begin op flinke voorsprong gekomen. Hij hoefde de laatste vier rondes niet eens meer mee te spelen, winst was zo goed als zeker. Toch heeft Alfred hem die nog bijna afgenomen, die eindigde op dezelfde score met één half bordpunt minder.

En de winnaar van de competitie is Wim Veer! Met 12.5 punt laat hij niet merken dat er dit jaar een ronde minder is gespeeld. Elke week speelde Wim de stukken van zijn tegenstander genadeloos van het bord, en eindigde bovenaan op het prestigieuze podium.

De huldiging van onze kampioenen zal plaatsvinden tijdens de ALV van 2025 in september, zowel van onze voorjaarscompetitie als de najaarscompetitie. De clubkampioen van ons 2024-2025 seizoen is nu ook bekend, en dit is óók Wim Veer! Met in totaal 23,5 punt eindigt hij met Constantijn gelijk, maar heeft nét een hogere Wim-rate, sorry, win-rate.

Vanaf juni spelen we de Rapid-zomercompetitie tot en met de laatste maandag van augustus.

Wim Slaapt Slecht

Door Wim Veer

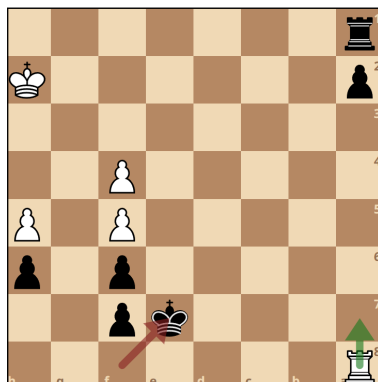
Schaken is leuk om te doen maar het resultaat helpt wel hoe leuk het is. Mijn eerste jaar bij EsPion was gezellig en meestal viel ik wel goed in slaap als ik thuis kwam.

Toch waren er dagen bij dat het toch minder goed ging. Hier een stelling uit de partij tussen Constantijn Dekker met wit en ik met zwart. Constantijn had net schaak gegeven met **Ta8** en ik deed **Ke7**. Constantijn vervolgde met **Ta7** en ik deed **Kf8** en na **Ta8** deed ik Kg7??

Langzaam kwam ik tot de conclusie dat ik mezelf toch een soort van Pat had gezet.

Wit blijft Kg2-Kh2-Kg2 doen en het is remise.

Tja op de fiets naar huis had ik al door dat na Ta7 niet Kf8 maar Kd6 de goede voorzetting was. Dan haal je langzaam de pionnen op en is het niet zo moeilijk meer. De koning kan niet van de tweede lijn af anders krijgt ie een toren schaak. Ja dan lig je toch wat onrustig in je bed.

Maar nog slechter sliep ik na de volgende partij: Op 24 April van dit jaar mocht ik met wit tegen Nina Gardiner en zal die partij niet snel verge-

ten. Nina had de partij heel aanvallend opgezet en had al gauw de h en g pionnen naar voren gestuurd. Dat leek allemaal wat fanatiek maar had zelf ook een wat aanvallende voortzetting gekozen en nu moest ik

toch wel door. Had zelf het idee dat ik goed stond maar zag nog niet helemaal hoe ik de boel moest afronden, zie het diagram.

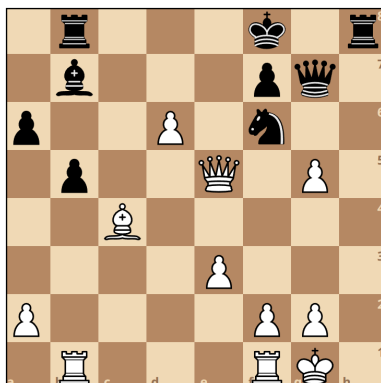

In de stelling speelde Nina **23.. Lb7**. Ik gebruikte nogal wat tijd maar vond toch nog een leuke voortzetting. **24. Pf6+** en er volgde **24...Pxf6 25. De5+ Kf8**.

De goede voortzetting nu was 26. Dxf6 Dxf6 27 gxf6 bxc4 28 d7 en we bereiken een stelling waarin wit gewonnen staat omdat ie de loper wint.

Tja dus niet gezien. Voor de fanatiekelingen: Zwart hoeft inderdaad niet te slaan op f6. Stel zwart doet 26 Dh7. Dan doet wit 27 f3 en na 27.. Dh2+ en 28 Kf2 Dh4+ 29 g3 Dh2+ 30 Ke1 Dg3: 31 Kd1 loopt wit naar veiligheid en wint.

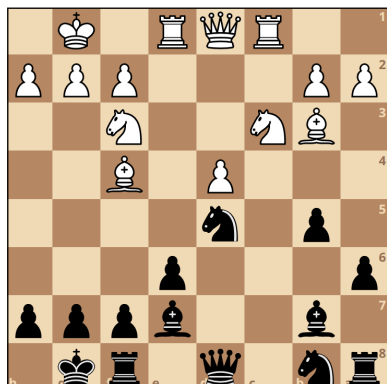
Terug naar de stelling na 25...kf8, zie diagram. Ik deed **26 De7+ Kg8, 27 Dc7** (Df7: had ook gekund dan had wit een sloot pionnen voor een stuk) **Tc8, 28. Dxb7 Txc4** had ik er nog wat van kunnen maken. Goed was dan 29 Da8+ en na Kh7, 30 gf6: Dh6 31 Df3 Kg6 32 Dh3 staat wit nog beter.

In plaats daarvan deed ik **29. Tbc1** om Tc2 (na Dh2+ te voorkomen. Maar na Dh7 zie diagram voelde ik wat nattigheid. Ik deed nog f3 maar na Toren slaat c1 verliest wit zijn toren (Dh1+) en kan ik opgeven. Die avond heb ik minder goed geslapen

Wim slaapt beter

Schaken is een leuk spelletje maar net iets leuker als je aan het knoeien was en toch goed weg kwam. Dit jaar is dat mij een aantal keer overkomen. Een voorbeeld hiervan tegen Henk:

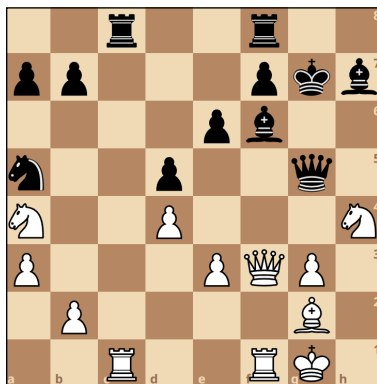

Na Pd5 van zwart speelde Henk Lg3 en rommelden we door en won ik met wat geluk in een remise stand.

Na paard c3 slaat d5 had ik het moeilijk gekregen. Lxd5 wordt vervolgd door Lc7 en na Dd7 van zwart doet wit Pe5 waar na zwart toch een kwaliteit minder overhoudt. Had al het idee dat ik goed was weggekomen maar Henk wist dat mij de volgende dag al vroeg te melden.

Ook tegen Constantijn had ik het benauwd. Na de ene na de andere sterke zet van Constantijn met zwart stond het zoals hieronder:

Constantijn deed het mooie Lxd4 maar zag gelukkig het nog sterkere Tc1: en dan Ld4 over het hoofd (kan niet terugslaan want dan verlies ik een toren). Na een hoop afruilen had ik een slecht eindspel met een pion minder en weinig tijd. Zwart had het mij aardig moeilijk kunnen maken maar met een trucje had ik mijn pion terug en riep snel remise. Constantijn nog wat van de leg zei ja en ik was weer eens goed weggekomen.

Op de laatste speeldag had ik aan een remise genoeg om voorjaarskampioen te worden en mocht tegen Rudolf. Het ging al vanaf zet 2 mis en Rudolf sloot langzaam het net. Rudolf speelde in de diagramstelling Ta7: en na Ta7: en La7: stond ik nog steeds beroerd maar kwam uiteindelijk toch nog net goed weg. Had Rudolf Lb6 gedaan en na Db8 het mooie Ld8 was ik denk ik niet de kampioen geweest. In goede stemming fietste ik de nacht in niet wetende dat ik nu ineens

verplicht was stukjes te schrijven voor het magazine. Volgend jaar mag een ander weer.

Wat is jouw Morphygetal?

Door Raf Tjong-Akiet

Er bestaat een hypothese dat iedere levende persoon op aarde maximaal zes stappen van elke andere persoon verwijderd is. Als je een willekeurige persoon ziet (op straat, op TV), dan kun je er zeker van zijn dat jij iemand kent die iemand kent die iemand kent die iemand kent die die persoon kent. Ik vind het een griezelig idee dat ik zo dicht bij Trump en Poetin sta, maar dit terzijde. Ik weet niet of deze hypothese ooit is bewezen of ontkracht.

Een variant hierop is jaren geleden bedacht door Tim Krabbé. Hij vroeg zich af hoeveel stappen iedere schaker verwijderd is van de legendarische Paul Morphy. Het gaat als volgt. Veel tegenstanders van Morphy zijn bekend, bijvoorbeeld Adolf Anderssen, Louis Paulsen en Henry Bird. Zij krijgen het Morphygetal 1 omdat zij tegen Morphy gespeeld hebben. Schakers die wel tegen hen gespeeld hebben, maar niet tegen Morphy, zijn één stap verder verwijderd van Morphy en krijgen het Morphygetal 2. Emanuel Lasker bijvoorbeeld, heeft nooit tegen Morphy gespeeld maar wel tegen Henry Bird.

Zo kun je proberen van iedere schaker het Morphygetal te bepalen. Daar hoef je geen (groot)meester voor te zijn, je hoeft alleen maar tegen eentje gespeeld te hebben. Laat ik mijzelf als voorbeeld nemen.

In het begin van de jaren tachtig heb ik een keer meegedaan aan een simultaan die Genna Sosonko in Zeist gaf. Ik verloor natuurlijk snel maar daar gaat het nu niet om, ik heb tegen Sosonko gespeeld, dat is wat telt. Hij heeft een Morphygetal van 4, want hij heeft tegen Max Euwe gespeeld. Euwe had een Morphygetal van 3 want hij heeft tegen Lasker gespeeld die, zoals we hierboven zagen, een Morphygetal van 2 had omdat hij tegen Bird gespeeld had. Dit alles betekent dat ik een Morphygetal van 5 heb.

Stiekem hoop ik dat ik nog een stap dichterbij Morphy kan komen want misschien heeft Sosonko in zijn jonge jaren in de Sovjet-Unie tegen iemand gespeeld die een lager Morphygetal had dan Euwe maar ik ben bang dat dat ijdele hoop is. De paar spelers met een Morphygetal van 2 die nog leefden toen Sosonko een jongetje was, waren geëmigreerd, dus die heeft hij nooit gekend.

Ik vond een site met een leuk artikel waar lijsten staan met het Morphygetal van bekende spelers: <https://chesscafe.com/the-skittles-room/morphy-numbers-revisited/> Vraag aan onze lezers; wat is jouw Morphygetal?

Wie wel eens in een simultaan gespeeld heeft tegen Euwe, Prins, Donner, Kuijpers, of Langeweg (allen 3) krijgt een Morphygetal van 4 en wie wel eens tegen Timman (4) of Ree (4) heeft gespeeld, krijgt een Morphygetal van 5.

Succes met het bepalen van je Morphygetal!

Hustlers op Washington Square

Door Casper Bezemer

Afgelopen mei was ik op vakantie in New York. De vakantie stond al jaren op de planning, waardoor er meer dan genoeg activiteiten op het programma stonden. Een daarvan was mezelf meten met een van de hustlers in het bekende Washington Square Park in het midden van Lower-Manhattan. Ik kijk al sinds ik fanatiek ben gaan schaken regelmatig video's van YouTubende meesterschakers die het undercover opnemen tegen de meest brutale tegenstanders.

Dat ging ik ook doen, op een druilerige dinsdagmiddag kwamen we er toevallig langs. Omdat het net geregend had en een beetje koud was waren er maar twee tafels bezet. De schaker rechts herkende ik meteen: 'Johnny Chess'. Een markant figuur met een onmiskenbaar aanzicht, gewikkeld in een sjaal en een dikke jas, speelde een partij tegen een andere voorbijganger. Ik blijf staan en tik mijn vriendin aan: "Dit is 'm!". Er komen een aantal dubieuze posities op het bord, waar het al lang afgelopen had kunnen zijn voor Johnny, maar het toren-torenpaard eindspel gaat nog lang door.

Een straatverkoper van een jaar of zeven, zijn moeder verderop, stopt aan tafel om iets te verkopen, maar kijkt meteen naar het bord. Johnny besluit hem vijf euro te geven, en zegt "Hey Buddy, I'll give you five for two, alright?". De jongen knikt, maar houdt zijn ogen op de stukken. Johnny pakt een Mars en een zakje gele M&M's uit de waren van de verkoper, en geeft 'm één five- en nog twee one-dollar-bills. "This is for the candy and these are for you, alright?". De jongen vertrekt, en Johnny moet een zet doen. Aan het einde zet zijn tegenstander hem uiteindelijk toch mat. Hij bedankt Johnny voor de partij en drukt 'm vermoedelijk een tientje in de hand.

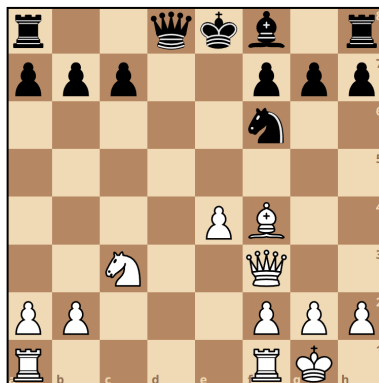
Toen ik werd uitgenodigd om te zitten werd er iets vanaf het andere bord, door de andere hustler, geroepen in de trant van "Shut up, je bakt er toch niks van, Johnny". Johnny stook een tirade op over hoe hij zich niet op die manier laat toespreken en hoe lang hij al aan deze tafel zat. Een aantal minuten heeft Johnny woedend, scheldend, het hele plein verteld hoe hij zich niet met zich liet sollen. Toen hij bedaarde verontschuldigde hij zich, en vertelde dat het nodig was om zijn plek in de pikorde van het plein te bewaren. Ik knikte dat ik het begreep en ik zei, "Laten we verder spelen."

Akkoord, en de opening voltrok met een aantal ruilacties. Johnny vertelde over zijn bekendheid onder de New Yorkers en ver daarbuiten. Hij liet een gelamineerde kleurenkopie zien van de voorpagina van de New York Times. Johnny Chess speelde daarop tegen een veteraan die Doc heet. Johnny vertelde over

hoe bijzonder het is dat een schaker, tijdens het bedenken van de beste zet, de stukken eigenlijk kan zien bewegen. Op de een of andere manier kan een schaker precies zien welke zet hij kan doen. Het verschijnt als het ware voor je, en des te beter je bent in schaken, des te beter je dat kan zien, was zijn theorie.

Op dat moment zette hij in de positie hiernaast zijn loper naar d6. Ik zei dat ik begreep wat hij bedoelde, en zette met veel flair e5! Johnny keek verbaasd op en zei tegen mijn vriendin: "Ik dacht het al! Hij kan heel goed schaken!". Hij was ervan onder de indruk. Hij vertelde over de andere meesters waartegen hij heeft mogen schaken. Anna Cramling, Levi Rozman, en ik realiseerde me dat ik nu slechts één handdruk van mijn helden verwijderd was.

De partij vervolgde met wat scherpe zetten maar ik kon mijn voorsprong behouden. Uiteindelijk kreeg mijn paard de kans om nog eens de dame en een toren te vorken, en toen was het gedaan voor Johnny. Vakkundig pakte ik de rest van de stukken af en na een toren tegen twee torens eindspel zette ik Johnny mat op de a-lijn.

Ik bedankte Johnny voor de prachtige partij en de mooie verhalen, schudde zijn hand en gaf hem een tientje. Hij zei dat ik vooral nog eens langs moest komen, als ik tijd had. Dan zou hij een kopietje van de foto uit de Times meenemen voor me.

Michael Jay: Kesa-Katame

Door Robert Schalekamp

Michael houdt het op een schouderworp, google op een houdgreep. Hoe dan ook, judo! Michael vertelt er graag over. Hij bereikte een flinke hoogte in het judo namelijk de kwart-oranjaband. Tot die keer dat een tegenstander hem onreglementair probeerde te wurgen. Toen was het genoeg. Logisch. Een sportliefhebber die Michael, tot op de dag van vandaag een fanatiek tennisser en daarnaast zien we hem natuurlijk bijna wekelijks op de club.

Hoe is dat zo gekomen Michael, die interesse in schaken? Hij begint te vertellen en schiet af en toe zelf in de lach als hij herinneringen ophaalt. Zoals dat hij tijdens de basisschoolkampioenschappen voor zijn school (St. Michielschool) aan bord één was gezet. Dat kwam omdat hij in de 6e klas (ja die was er toen nog) een medeleerling op het herdersmatje trakteerde. Hij weet nog dat hij 's avonds om acht uur met nog zo'n zeven leerlingen schaakles kreeg op school. Dat herdersmatje was zijn enige succes toen en weer lacht hij uitbundig! Want de rest heb ik verloren! Wel erkent hij dat het verdriet van het verlies (de Jeanne d'Arc school) hem toen iets teveel werd. Maar dat mocht de pret niet drukken. Zo leer je verwerken zegt hij nu.

Na die schooltijd speelde hij vaak met zijn oma. Die beweerde altijd maar dat hij het schaken van haar had geleerd. Maar dat was dus niet waar en elke week als ze schaakten begon zijn oma daar weer over en hij weer ontkennen. Hij kan er weer hard om lachen.

Het valt mij werkelijk op hoe gedetailleerd Michael gebeurtenissen van lang geleden weet te benoemen. Bijvoorbeeld als we het over lezen hebben. Zijn interesse is wat minder nu simpel omdat hij te weinig echte literatuur ziet. Vooral veel detectives ziet hij staan.

Zijn herinneringen komen op, over Louis Couperus, 'Nooit Meer Slapen' van W.F. Hermans, Mulisch en maar toch ook vooral Maarten 't Hart. Daar komt hij met een ontroerend verhaal.

Toen zijn vader was overleden kreeg hij van zijn moeder het boek 'De Aansprekers'. Kort maar gedetailleerd vertelt Michael de dramatische wendingen in deze roman. Dat, zegt Michael, hielp mij met de verwerking van het overlijden van mijn vader.

Voordat we te ver in het zware wegzakken vraag ik Michael of hij nog andere leuke bezigheden heeft. Natuurlijk heeft hij direct een antwoord. Pianoles! Dat krijg ik van een van de begeleidsters waar ik woon.

Ik plaag Michael graag met de medaille die hij ooit won in zijn ratings-klasse en hij met verve elke week om zijn hals droeg maar die plots foetsie was. Ondertussen begrijp ik dat hij vol gaat voor winst in de zomercompetitie en dus voor een nieuwe medaille!

Maar, eerst vakantie! Zo'n twee weken 'all alone' geheel verzorgd naar Tunesië. En daarna weer fris aan de start met schaken. Bedankt Michael voor dit gesprek!

Pannenkoeken of vegetarische kip?
Pannenkoeken natuurlijk!

Glas water of kop koffie?
Koffie!

Film of boek?
Film! En twee springen er uit voor mij:
'Forest Gump' en 'A Passage to India'

Rapid Competitie - EsPion 2

Door Robert Schalekamp

Sinds jaar en dag spelen wij het toetje dat aan het eind van de reguliere externe competitie door de SGA wordt georganiseerd: de Rapid competitie voor viertallen. 'Mijn team' doet daar al heel lang aan mee. Maar nu, het moet gememoreerd, voor het eerst zonder Cor. In zijn plaats hebben we een prettige vervanger gevonden in Harrie die ook nog kan schaken. Vijftien minuten en voor elke zet 10 hele secondes extra. Gekkenwerk, allemaal geluk, dat is geen schaken. Om maar een paar kwalificaties van tegenstanders van deze vorm van schaken aan te halen.

Toch zijn er van die schakers die in de vaak chaotische stellingen met zware tijddruk toch het juiste pad vinden. Dat in tegenstelling tot hun partijen in klassieke vorm. De opzet is dat je in drie rondes, op telkens een andere locatie, drie viertallen van andere verenigingen ontmoet. Wij speelden in de derde klasse met in totaal 10 deelnemende viertallen. Voor de niet-wiskundigen onder ons: na drie rondes heb je elk viertal gehad.

Zoals gezegd speelden we telkens op een andere locatie. De eerste afreis was naar Groenhoven alwaar een speciaal voor deze gelegenheid super team ons opwachtte, Zuid Oost United. Direct die avond moesten we ook op zoek naar een invaller omdat Frans een paar dagen op de hei verkozen had boven deze traditie. Het was hem gegund natuurlijk.

Invaller Ron Admiraal kwam van een koude kermis thuis toen hij ter plekke doorkreeg dat er drie potjes gespeeld zouden worden.... daar had hij even niet op gerekend. Hij hield zich goed maar de gekte was niet ver weg achteraf bekeken.

We eindigden die avond met 6.5 uit de maximaal te behalen 12 bordpunten. Gezien de lange tocht, de ongelukkige Mart die vast kwam te zitten in de poortjes bij het station met zijn fiets, en andere ongemakken een beetje treurige score.

Maar het kon erger! In de tweede ronde ontvingen wij op de Gaaspstraat een drietal andere Rapid teams. De eerste wedstrijd tegen de uiteindelijke nummer een, Amsterdam West-6 werd een smadelijke 0-4. En onterecht! Maar ja, winst is dat even vaak. We revancheerden ons door achtereenvolgens twee keer met 3-1 te winnen. Dus zes bordpunten dit keer. Nog minder dan de vorige ronde.

Nou wordt al hardop gesproken over de praktisch onmogelijkheid om de finale waar de vier hoogst geëindigde viertallen om de eer en de schaaklok strijden nog te halen. Slechts een waanzinnig goed resultaat in de laatste ronde zou ons nog helpen. En concurrenten moeten dan alles verliezen. Nou ja, dan weet je het wel. Toch met frisse moed allen de regen getrotseerd en op weg naar vereniging Amsterdam West voor die laatste ronde. Ik kan er kort over zijn. We leden beslist geen gezichtsverlies, maar een gevoel van malaise na drie keer een 2-2 gelijkspel is moeilijk te onderdrukken.

Gezien de winstpercentages na drie ronden Mart 44%, Harrie en Frans 50% en ikzelf daar net wat boven moeten we misschien tevreden zijn. Je kan zeggen dat resultaten behaald in het verleden niet tellen, maar toch, worden die anderen nou beter of doet de leeftijd wat met ons.

Vanzelf kom je dan bij waar het werkelijk om gaat, gezelligheid waar resultaat mooi is meegenomen. En daarvoor dank ik Harrie, Frans, Mart en Ron. Tot volgend jaar wat mij betreft.

Verzekeringen speciaal voor schakers

Door Henk Enserink

Mocht er een verzekering af te sluiten zijn voor mat achter de paaltjes of stukverlies, ik zou het onmiddellijk doen. Maar een ziektekosten-reis-inboedel-of dementieverzekering speciaal voor schakers, alsof wij andere mensen zijn, dat gaat me te ver. Daarmee wordt het solidariteitsprincipe aangetast. Toch bewegen wij ons als maatschappij meer en meer die kant op. De ergernis daarover is de basis van deze column.

Het afgelopen jaar zat ik veel in de auto: Nijmegen, Almelo, Driebergen, Groesbeek. En dat was alleen nog maar voor het werk. Geen punt, autorijden vind ik ontspannend. Een kwestie van op tijd weggaan, Radio 1 aanzetten en gas geven. Muziek en informatie trekken samen met het polderlandschap vrijwel gedachteloos aan me voorbij.

Pas bij het reclameblok kom ik weer tot een bewust zijn, omdat ik me erger. Doorgaans ben ik niet vies van ergerniswekkend. Het kan zelfs aangenaam zijn wanneer je boosheid op iets of iemand buiten je kan botvieren. Zo was ooit de ergernis top vijf van Jan Mulder een feest om naar te luisteren! Maar bij het horen van de frequente reclame voor de autoverzekering van Promovendum slaat het plezier van ergeren steevast om in verontwaardiging.

Het venijn bij deze reclame zit hem in de staart. En elke keer hoop ik tegen beter weten in dat de mevrouw het dit keer wel goed zegt. Ja, ik weet dat het een opname is die afgespeeld wordt, maar toch. 'Promovendum, verzekeringen voor hoger opgeleide'. Weer fout!' Als je dan zo hoog opgeleid bent, plaats dan een duidelijke N aan het eind of spreek hem uit' foeter ik hardop. Datingssites voor hoger opgeleiden, ook daar is reclame voor. Die spreken de N gelukkig wel uit.

Maar het blijft allemaal dikdoenerij. Het is een kwestie van tijd tot er een aanbieding 'hondenvoer voor hoger opgeleiden' te horen is.

Om te ontspannen duik ik een wegrestaurant in. 'Een koffie graag' zeg ik tegen de serveerster. 'Helemaal goed.' 'Doe er ook maar een stuk appeltaart bij' zeg ik haar. 'Helemaal goed' klinkt het andermaal. Ik aarzel of ik er slagroom bij zal vragen. Niet omdat ook dat opgeklopte dikdoenerij is maar meer omdat haar bekende frase hoogstwaarschijnlijk weer klinken zal. En na twee keer hangt me die me al de keel uit. Wanneer ik haar ook bij aangrenzende tafeltjes het bekende zinnetje continue hoor bezigen kan ik me niet meer inhouden.

'Wanneer is het bij u eigenlijk half goed?' vraag ik met mijn meest serieuze gezicht als ze me eindelijk de koffie serveert. Ze kijkt me wazig aan. 'Is er iets mis met de koffie?' Ik schud mijn hoofd. 'Nou, geniet er dan van' zegt ze pinnig, waarna ze zich omdraait en weg beent. Geniet er van, ook weer zo'n in zwang gekomen zinnetje, een nodeloos grensoverschrijdende aansporing. Of ik geniet dat maak ik zelf wel uit. Nee, het vocabulaire van horecapersoneel is beperkt. Ik vermoed dat het bij Promovendum en datingsites als e-matching niet welkom is. Ik vind dat niet helemaal goed. En ook niet een beetje.

Nog voor ik op kan stappen is de serveerster met roodbetraande ogen bij me terug, omstandig begeleid door iemand die er uit ziet als een manager. 'Wat bedoelde mijnheer daarstraks precies met 'het'? Hè hè, eindelijk iemand die scherp is op taalgebruik. En nog sociaal ingesteld ook! Zie hem daar zelfbewust staan, met zijn arm beschermend op haar schouder. Maar het eerder gemaakte onschuldige grapje dreigt me nu in de problemen te brengen.

Tijd voor een tegenaanval. 'Het?' Ik laat een kleine stilte vallen. 'Het is niet goed mijnheer, helemaal niet goed.' Ik wijs naar zijn hand die nog steeds op haar schouder rust. 'Daar kunt u problemen mee krijgen. Maar voor zolang het duurt: geniet er van. Ik groet u beiden!'

In de auto blijft de radio ditmaal uit. Want in gedachten schrijf ik alvast deze column, speciaal voor hoger opgeleiden. Hij wordt je geserveerd zonder aansporing, als een simpel en luchtig gedachtenspinsel, wars van betweterigheid. Mijn ergernis moest er gewoon even uit denk ik.

Seizoen 2024-2025

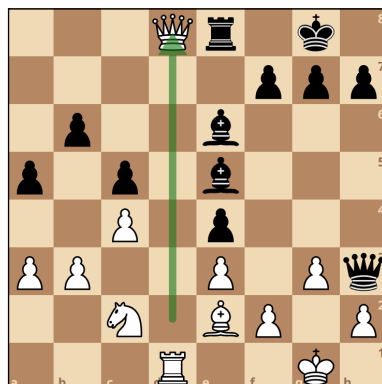
Door Klaas Jansen

Hoe blik je terug? Het jaar waarin onze Cor ons ontviel. Met zijn karakteristieke houding voorvloeiend uit de ziekte van Bechterew. Een ziekte die de stand van je wervels beïnvloedt en ze met elkaar kan laten verbenen. Wij missen hem. Wat kenmerkte hem als schaker? Ik zou zeggen vele vaste openingen. bijvoorbeeld Russisch tegen e4. Ingaan op gambieten. En toch vooral als het nodig was een soort verbeteren vechtschaak. (dat bedoel ik positief)

Ter illustratie een partij tussen Cor en mij, de laatste die ik met hem heb gespeeld. Wat een onwerkelijk idee is het toch. De Dood die schaken met elkaar verhindert. Een voorbeeld van de fighting spirit van Cor. Na een tamelijk naar verlopen opening rechtte Cor zijn rug en gaf mij een pak slaag. Speel mee en denk even aan hem of langer mag ook:

1. d4 Pf6 2. c4 e5 3. dxe5 Pg4 4. Pf3 Lc5 5. e3 Pc6 6. Le2 Pge5x 7. Pbd2 0-0 8. 0-0 d6 9. a3 a5 10. b3 Pxf3 11. Pxf3 Df6 (omkering van deze zetten was zeker een optie:-)) **12. Tb1 Lf5 13. Lb2** (een echte Corzet hij keek me nu al verbeteren aan als in je moet niet denken dat je er zo makkelijk vanaf komt. **13...Pe5 14. Lxe5 dxe5 15. Ta1 Tfd8** (nimzowitsch telt zich gelukkig voor zwart) **16. Dc1 e4 17. Pe1 Dh6** (zwart begint de juiste weg al te verliezen Cor begint juist nu scherp te worden)

18. Pc2 Ld6 19. g3 Le5 20. Tb1 c5 21. Td1 Dh3 (Wit heeft een vreselijk plan klaar liggen zwart is bllsfully unaware) **22. Txd8 Txd8 23. De1** (een echte Corzet en vergezeld van een nog verbeterer blik dan bij de vorige blik) **23...b6 24. Td1 Te8? 25. Dd2! Le6 26. Dd8!** (zie diagram) **Kf8 27. Dxb6 Lf6 28. Dxc5 en 0-1**

Ik neem mijn hoed af en zeg Lieve Cor we missen ja want je hoort er zo ontzettend bij. Op het moment van Dd8 was ik niet blij, maar nu vind ik het prima om zo te verliezen. Met de oude Romeinen zeg ik Quiescat in pacem

Pieken en dalen

Door Constantijn Dekker

Ieder jaar organiseert de SGA in de zomer een rapidcompetitie. Het is een eenvoudig concept, dat toch even uitgelegd moet worden. In iedere klasse gaan op drie speelavonden teams van vier de strijd aan in een 15+10 speeltempo over in totaal 9 rondes. De 4 teams met de meeste bordpunten maken op een vierde finaleavond uit wie de felbegeerde Rapidklok van die klasse ontvangt. De indelingen, speeldata en reglementen zijn vaak pas laat op het wereldwijde web te vinden, maar daarmee is het meeste negatieve over deze competitie ook wel gezegd. Want het is een buitengewoon leuke zomerse afwisseling op de "klassieke" SGA competitie.

Vorig jaar waren we succesvol in de tweede klasse. Dat was toen in een team met Casper, Johan, Pieter en mijzelf. Dit jaar moeten wij het zonder Casper stellen maar Wim Veer neemt zijn plaats in. Hieronder een verslag van de pieken en dalen.

De eerste avond

We beginnen thuis. Omdat Pieter niet beschikbaar is valt Casper in. Het was voor de extern wedstrijdleader ook zoeken naar een scheidsrechter maar uiteindelijk was onze voorzitter bereid deze klus op zich te nemen. Hij drukte iedereen aan het begin van de avond op het hart om het zo veel mogelijk zelf met de tegenstander uit te zoeken en had na dit verstandige advies weinig te doen.

De eerste ronde mogen wij tegen de Queer schaakclub. Een nieuwe club, maar wel met enkele goede spelers. Op bord 1 zie ik Wim naast mij zich al verslikken in hun sterkste speler. Zelf kom ik met dubieus pionoffer op de proppen waar mijn tegenstander geen enkele moeite mee heeft. Diens voordeel verdampt echter na een ruilpartij en ik hou er een half punt aan over. Johan behaalt hetzelfde resultaat op bord 4 maar daar blijft het ook bij: 1-3. We moeten nog even opwarmen.

En inderdaad eenmaal opgewarmd slaan wij in de tweede ronde met 2.5 – 1.5 toe tegen de Volewijckers dankzij overwinningen van Casper en Johan. In de laatste ronde van de avond nemen wij het op tegen het sterkste team van Zuidoost United. Mijn partij gaat moeizaam maar uiteindelijk bied mijn opponent tegelijk remise en een gratis stuk aan.

Wanneer ik voor het tweede kiest, geeft hij op. Helaas gaan we er toch met 2.5-1.5 af. Ons bordpuntentotaal komt daarmee op 5/12. Dat wij hiermee een laatste plaats bezetten, zegt veel over hoe dicht de verhoudingen in onze klasse bij elkaar liggen.

De tweede avond

De morgen op een woensdagavond naar Uithoorn. Dat is een charmante speellocatie die ik ditmaal graag met de nieuwe sneltram vanuit Amstelveen wilde bereiken, maar Johan en Pieter zagen mij bij het station staan en boden mij een plekje. Wim stapte een paar straten later ook in en zo maakten we er een gezellige tocht van.

Qua resultaten was de speelavond minder gezellig. Na de teleurstellende eerste avond heb ik een strategische variant bedacht waarin we de nu wel beschikbare Pieter op bord 1 de hardste klappen laten opvangen in de hoop op de lagere borden extra veel te oogsten. In de eerste ronde gaan wij echter meteen al met 2.5-1.5 onderuit. Bij ronde 5 moet dezelfde stand in ons nadeel weer opgeschreven moet worden.

Een lichtpuntje is de laatste ronde, die we juist met 2.5-1.5 winnen. Op bord 1 maakt Pieter het oud-clublid Roger Mehra erg moeilijk. En in mijn eigen partij opent mijn tegenstander met 1.f4, een enigszins dubieuze zet, en ik vind me enige zetten later in een prima middenspel. In de volgende stelling ontvlamde de boel.

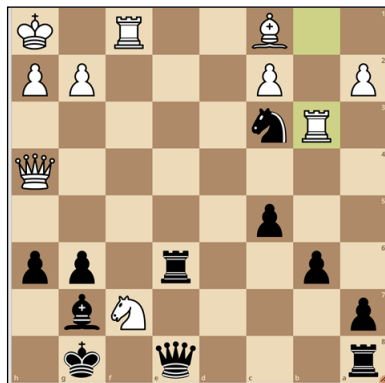
Ik koos vanwege de aanval op mijn paard door de loper voor Pc4 met het gevoel dat er vanwege mijn tegenstanders mindere ontwikkeling iets te halen valt op b2. In een goede stelling zoals deze is een dergelijk avontuur soms mogelijk, maar ik koos niet voor het beste pad.

Gelukkig zet ik wel mijn tegenstander erg lang aan het denken. Uiteindelijk speelt hij de loper naar e2, en nadat ik de pion sla op b2 zit mijn paard daar bijna vast. Wit kon voor verdere wanorde zorgen in mijn stelling door de e4 pion op te schuiven naar e5, maar gelukkig kiest hij voor Tb1. Nu win ik met Pxe4 een tweede pion en open ik mijn loper op g7.

Mijn tegenstander vecht zich hierna met enkele fraaie stukoffers die ik niet aan kan of durf te nemen knap terug in de partij en mijn koning komt in grote problemen. In de volgende stelling glibber ik langs de rand van de afgrond.

Vanwege de mogelijkheden voor een mat achter de paaltjes kies ik voor g5 om de witte dame af te leiden. Wit kon onder andere inslaan met Lxg5 en Pxg5. De matdreiging op h7 kan dan alleen geparreerd worden Met 3 Tf6 en het mag een klein wonder heten dat zwart in dit hypothetische scenario niet direct verliest: Stockfish geeft 0.0 aan (?)

In een stelling zoals deze zijn er echter veel verleidelijke zetten, en mijn tegenstander kiest met weinig tijd op de klok voor Dc4. Na b5 Dxc5 beslis ik nu de partij met Dxf7, omdat mijn toren nu naar het onverdedigde veld op e1 loert. Een enerverende partij die laat zien hoe je met wat blufpoker ver kunt komen in het rapid!

De derde avond

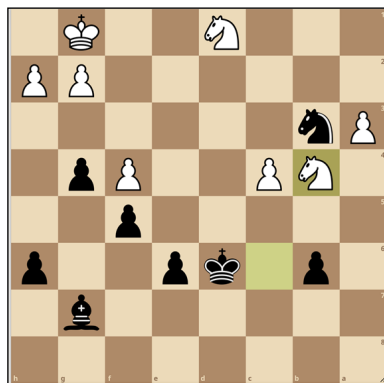
Inmiddels hebben wij zes rondes geschaakt, maar de finale-avond is ver uit zicht met 10.5/24. Kunnen wij nog 1 keer pieken en ons hiervoor in extrimis kwalificeren? Met deze missie en de wetenschap dat er bijna geen punt verloren meer mag gaan reizen we met het basisviertal af naar het Cygnus gymnasium van VAS.

Hier begeven wij ons naar de hoogste verdieping van het gebouw aan de Wibautstraat waar zich de aula bevindt. Voldoende ruimte, niet te warm en veel traptredes om het lichaam en daarmee de geest te stimuleren. Ik was enkele jaren geleden nog kritisch toen bij dezelfde club op een finaleavond aan al deze 3 (maar met name de eerste 2) ingrediënten ontbrak, maar ditmaal kan ik dus niet de zuurpruim uithangen.

De eerste en tweede ronde van de avond worden in deze uitstekende omstandigheden door ons met de cijfers 2.5 – 1.5 gewonnen tegen West 3 en Zukertort 2 en opeens lonken er toch nog mogelijkheden. Wij nemen het in de laatste ronde op tegen concurrent VAS 2, en als we bij de top 4 willen horen, moeten we ruim winnen.

Zelf speel ik aanvankelijk een goede partij. Het helpt dat mijn tegenstander toevallig precies dezelfde opening speelt als een tegenstander die ik eerder op de avond al verschalkte. Misschien is de Smith-Morra in de mode?

In het eindspel heb ik een actievere koning, dominante loper en een paard dat veel zwakke pionnen op het hoog heeft. In de diagramstelling is 1. Pd2 is de eenvoudigste manier om de c4 pion op te halen, en dit is slechts 1 van de aantrekkelijke opties. Kortom, de stelling was winnend... maar mijn zetten waren dat niet! Om de lezer wat komedie te bezorgen, zal ik mijn missers tonen.

1 ... Ld4+? 2. Kf1 ... Pd2+? 3. Ke2 ... Pxc4 4. Kd3.

Ik probeer alles met schaak te doen, maar nu staan mijn paard en loper allebei aangevallen! Ik had gehoopt met 4... Pb2+ een ruil te forceren van paarden, maar hier aanbelandt daalt bij mij het besef in dat dit niet klopt, want wit kan dan veel beter de sterke loper op d4 van het bord halen. Mijn paard neemt dan de miserabele plaats op d1 in van het daarvoor zo machteloze witte stuk. Dat is alsof je een snelle Porsche (mijn loper op d4) bij de dealer inlevert voor een Toyota Prius (het witte paard op d1).

In de verwarring kies ik een nog slechtere mogelijkheid met 4 ... Kc5. Wit komt nu met 5. Pa6+ ... Kd5. Om mijn lijden nog even te verlengen (welke andere reden kan er zijn?) plaatst hij het paard nog eenmaal op b4 en herhalen we 6 ... Kc5 7. Pa6+ ... Kd5. Nu haalt wit de trekker over met Pc7 + en zwart verliest daarna de e6 pion en de loper. De partij loopt daarna niet goed voor mij af.

Ook Wim en Pieter redden het niet en alleen Johan behaalt een punt waardoor we verliezen met 3-1. Het is wrang, maar een blik op de overige uitslagen leert dat we als we gewonnen hadden met deze cijfers juist wél de finale hadden gehaald.

Volgend jaar beter. Alleen nog even wachten op de speeldata.

Externe competitie

Door Dick van der Eijk

De externe competitie zit er weer op. Hoe hebben de verschillende teams gepresteerd?

Het zaterdagteam was al klaar met de competitie toen de vorige editie van het Blad uitkwam. Voor de start van het seizoen was er hoop op een kampioenschap, maar het werd een tweede plek.

EsPion 1 had geen serieuze tegenstand in de poule. De kleinste overwinning was 5,5-2,5 en met 14 matchpunten en 44 bordpunten was dit team de meest overtuigende kampioen in de SGA- competitie.

EsPion 2 voldeed aan de verwachtingen en handhaafde zich eenvoudig in de tweede klasse. EsPion 4 had het zwaar in de viertallencompetitie en werd met 1 matchpunt uit 9 wedstrijden laatste.

En dan EsPion 3. Dat begon voortvarend met vijf overwinningen, maar in de zesde wedstrijd werd ongelukkig verloren. Bovendien overleed onverwacht teamlid Cor Bergveld. In de laatste wedstrijd moest gewonnen worden tegen koploper De Queer Schaakclub 2. Op 7 mei ontspon zich een wedstrijd die van begin tot eind bloedstollend spannend was. Uiteindelijk scoorde invaller Jan Fuster het beslissende halfje en trok daarmee de 3,5-4,5 overwinning over de streep. EsPion 3 was kampioen en dat werd natuurlijk uitgebreid gevierd. Of kon het toch nog misgaan? De tegenstander dacht namelijk dat er een 'onreglementaire zet' was gedaan door EsPion 3, het inzetten van een speler die niet speelgerechtigd was. Dus werd de scheidsrechter erbij gehaald, in dit geval de SGA-protestcommissie. Die constateerde dat alles volgens het reglement was gegaan, zodat het kampioenschap een tweede keer gevierd kon worden.

Vanaf half mei werd ook nog de SGA-rapidcompetitie gespeeld, waar twee viertallen van EsPion aan meededen. EsPion 1 eindigde als achtste in de eerste klasse, EsPion 2 als zesde in de derde klasse. De eerste vier van elke klasse verdienden een ticket voor de finales, waar onze teams zich dus helaas niet voor hebben geplaatst.

Nieuw seizoen

In de zomer zal ik als extern wedstrijdleader de teams voor volgend seizoen samenstellen. Als je afgelopen seizoen bij een team was ingedeeld, ga ik ervan uit dat je volgend jaar weer in de externe competitie wilt meedoen. Laat het me dus weten als dat niet zo is. Als je afgelopen seizoen niet meedeed, hoor ik graag of je komend seizoen wel ingedeeld wilt worden, of eventueel beschikbaar bent als reserve. Stuur je bericht naar extern@espion.nl.

Kirill aan het woord

Hoe oud ben je?

8

Naar welke school ga je?

Basisschool groep 5

Met wie woon je samen?

Papa en mama en ik

Waar droom je over?

Boomhut

Wat is je favoriete schaakstuk?

Toren

Van wie zou je graag eens willen winnen?

De beste schaker op aarde

Vind je winnen echt belangrijk?

Niet echt

Wat vind je het allerleukste aan schaken?

Spelen

Heb je andere hobby's?

Zeilen / voetbal / tennis

Wat eet je graag?

Pizza

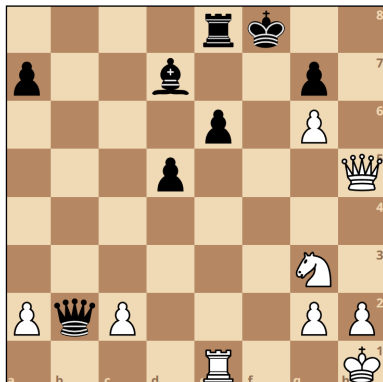
Wat wil je later graag worden?

Uitvinder 369

Wie is in het volgende Blad aan de beurt?

Arthur

Espion.nl